

[Maigaard.]

mere ønskeligt end det ensartede og unificerede.

Ministeren siger videre, at jeg har misforstået meningen med læseplansnotatet. Det tror jeg nu ikke jeg har, men i påpegeisen af min misforståelse præsterede ministeren, sådan måtte jeg opfatte det, en åbning, og den vil jeg godt sige tak for.

Ministeren har gjort meget ud af at påpege, at det ikke var meningen, dengang man lavede 9 punkts programmet, at der skulle være samtidighed imellem undervisningspligtens udvidelse og reformens gennemførelse, og ministeren har, det vil jeg da også som en slags fagmand sige, en forbløffende stor arkivindsigt. Jeg tror ikke, der er det blad i sagen, han ikke har vendt. Men jeg vil godt sige, at en undervisningsminister efter min mening ikke gøres ved sin arkivindsigt, men ved sin pædagogiske holdning, og her er det afgørende, at notatet ikke duer som baggrund for en reform af folkeskolen.

Når hr. Samuelsen derfor hævder, at notatet skal være et væsentligt grundlag for en reform, så er der grund til at sige, at det, han kalder en reform, ikke er nogen reform, og at denne diskussion om samtidighed derfor er en skindiskussion. Man ønsker ikke at gå ind til problemet, men gemmer sig bag noget formelt, som ikke har noget med sagen at gøre.

Jeg mærkede mig, at hr. Holger Hansen om dette problem var tavs. Han talte ellers meget og længe ved første behandling om reformen, men jeg ved ikke, om jeg kan tage tavsheden til indtægt for mit standpunkt, at læseplansnotatets retningslinjer ikke lægger op til en reform, men i virkeligheden er det, vi har. Hr. Holger Hansen var tavs, og det var da i hvert fald bedre end hr. Samuelsen, som sagde noget, som jeg er meget uenig i.

Jeg synes, man kan lære det af denne situation, at den ro om reformen, som hr. Bent Sørensen talte om i første omgang, som skulle opnås ved bred enighed, det er nok en betragtning, som man skal lægge ad acta. For mig må det forløb, som kommer nu, gerne være retningsgivende, for jeg tror ikke, at der kan laves en progressiv skole, hvis den skal laves i bred enighed i dette folketing, og det synes jeg i og for sig at denne behandling har bevist.

(Kort bemærkning).

Samuelsen: Nu kan man jo altid diskutere, hvad en reform er; det, den ene betragter som en reform, mener den anden ikke er det. Der er bare lige det at sige med hensyn til læseplansudvalgets notat, som har dannet grundlaget for de forsøg, man har foretaget rundt omkring forskellige steder i landet, at disse forsøg har egentlig kørt ganske godt, men der har været ét problem med dem, nemlig at det har været lidt vanskeligt at få forældrene med, og jeg vil gerne understrege, at den skole, vi skal lave, det er en folkeskole, det er folkets skole, det er forældrenes skole.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg vil gerne sige til hr. Holger Hansen, at jeg har ikke på noget tidspunkt givet udtryk for, at det radikale venstre eller venstre skulle være imod en udvidelse af undervisningspligten. Det var ikke mig, der her i dag startede debatten om samtidighed, det var hr. Holger Hansen, og jeg synes ikke, det er særlig klædeligt, at hr. Holger Hansen bliver fornærmet over, at han får et svar, som jeg ikke synes i nogen måde gik ud over, hvad hr. Holger Hansen bad om.

Til hr. Samuelsen skal jeg sige, at jeg forstod, at en ophævelse af undervisningspligten for 1.-7. år var umulig, fordi det krævede en grundlovsændring. Det er jeg enig i, men jeg håber ikke, at det var det eneste argument, hr. Samuelsen kunne anføre imod en ophævelse af undervisningspligten.

Til hr. Maigaard skal jeg sige, at jeg synes nu nok, han kom lidt for nemt uden om mine bemærkninger om, at der kunne være en vis fornuft i en ensartet administration af nogle regler, der har en stor betydning både for forældrene og for eleverne. Hvis man kom til at opleve, at de enkelte skolenævn inden for samme kommune administrerede disse dispensationsregler vidt forskelligt, så tror jeg, det ville blive oplevet som en stor urimelighed — og efter min mening med rette. Derfor håber jeg, det kan lykkes for os at udforme nogle retningslinjer, som kan give en administration af disse sager, som borgerne vil føle er rimelig og retfærdig.

Jeg er ganske enig med hr. Maigaard i hans betragtninger om, at vi bør styrke sko-